

Orientacions

SETMANARI CATALÀ

LLEIDA 20 DE GENER DEL 1936

Any I - Núm. 2

Redacció i Administració: Major, 80 - Telèfon 1919

Alerta, catalans

El que fou il·lustre home públic D. Antoni Maura, pronosticà la possibilitat d'arribar, accelerant el ritme revolucionari, a «l'anarquia més depravada, capaç de convertir en armes per a la lluita de classes, els atributs del Poder Públic».

Tal volta es ja hora de que tots reflexionem serenament, amb l'anterior predicció. Si, cal que ho fem amb serenitat, però també amb dicció i valentia, tenint en compte que de res servirà l'inhibir-se, ni l'amagar el cap sota l'ala, doncs les coses són prou clares i els moments prou categòrics, per a que ens enganem els uns i els altres. No ens enganem, ni ens deixem enganyar.

Tenim ja tots una primera experiència d'aítal auguri. Ço que en altres temps podia ésser materia de discussió i de dubte, es avui per a nosaltres—espanyols i catalans—, una realitat tangible de la que en portem tots encara, les ferides obertes.

Els atributs del Poder Públic, tots sabem en có que es convertiren, en els dies tristíssims del 6 d'octubre; tots sabem—perquè tots ho recordem amb esglai i vergonya—, com anaren a parar a mans de l'anarquia més estúpida i brutal. Be es veritat que aquest final es podia preveure per la trajectoria seguida per uns homes i uns partits, que no tenien ni tenen al seu crèdit, un mínim d'esperit constructiu, però Catalunya, un dia els confià alegrement, amb oblit del nostre seny característic, la direcció i la defensa del seu patrimoni moral i material.

Fallas d'un poble, que sempre paga cares amb escreix, el mateix poble. Essent el més trist i lamentable, que si bé el greu es per a tot i per a tots en general, els obrers, el sector humil i el sector il·lús, que serviren de suport de la revolva, son els més perjudicats, doncs els mateixos que els portaren a la desesperació omplint-los el cor d'odis i rencors per satisfer ambicions dels dirigents, els abandonen sempre al dia següent mateix de servir se'n d'escàmbell, tant si guanyen com si perden.

I no parlem per avui, més d'això. No ho fem amb goig i tampoc voldriem que aquestes víctimes de la buidor i la bogeria d'uns quants, poguessin creure que ens recreàvem recordant-los la seva irreflexió. No: al nostre cor hi ha per ells, un desig de guarir les seves ferides; un desig d'oblit dels mancaments i un fervent anhel d'empendre junts i agermanats, al camí de l'amor i de la compenetració, que és també el camí de la prosperitat individual i col·lectiva.

Hem mirat endarrera, perquè l'esdevingut deu alliconar-nos a tots, fent-nos veure clars els horitzonts del pervindre, en aquesta hora crítica, de responsabilitat cívica; hora solemne com cap altra, en que es ventila no res més ni res menys, que l'ésser o no ésser com a pobles i com a ciutadans. Hora greu, en que es posa a discussió, tot l'avançat i aconseguit en 20 segles de civilització; hora tràgica, en fi, en que es somnia en marcar l'home lliure, amb el ferro infamant de l'esclavatge.

Temors infundats? Pessimisme? No, amics: realitats d'ahir i realitats d'avui, per més que alguns llops per no asustar el remat, es tapin amb la pell de l'innocent conder. N'hi ha prou en veure com parlen i ço que es proposen els partits obreristes, als quals els esquerrans estan sotmesos

ENGRUNES

La Biblioteca Balmes, està publicant les Obres Complertes del Bisbe Torras i Bagés. Totes plegades formaran una magnífica col·lecció de 33 volums que surten de les premses amb una regularitat absoluta; un volum cada mes.

El volum VIII porta per títol: DE REGIONALISME i en aquest llibre l'editor ha recollit les obres petites, les engrunes, car la Tradició Catalana està publicada en dos volums separats.

Moltes d'aquestes engrunes formen un pa i no despreciable; per exemple el discursos fets en Jocs Florals i en altres ocasions semblants, en les quals el Bisbe Torras exposava llargament el seu criteri sobre Regionalisme. Altres són veritables engrunes, notes breus, notes de bloc, tal volta pensaments isolats que ell anotava per a explicar-nos quan tingues temps de fer-ho. Alguns d'aquests pensaments, fins avui inèdits, voldria divulgar-los per a orientació de la nostra joventut regionalista.

Escolteu com parla el Mestre: «Perquè el regionalisme és un principi aglutinant, no pot ésser un partit».

El regionalisme principi aglutinant... Es fals doncs que sigui un element de discòrdia, de divisió; com han volgut presentar-lo els nostres enemics.

El regionalisme és obra de naturalesa i la naturalesa uneix i no divideix, no posa cismes entre mig dels elements que estan destinats a formar una unitat orgànica dintre de la varietat, com són variades totes les coses naturals dintre de la més gran unitat.

El regionalisme com ensenya llargament el Bisbe Torras, és fill del Cristianisme. Els Cèsars pagans, no eren ni podien éssers regionalistes; ells qui absorvien dintre de la gran unitat artificial de l'Imperi, totes les manifestacions de vida divina i humana, imposaven l'adoració del únic Déu, que era el déu Estat. Dintre de la gran unitat geràrquica, l'Església parla totes les llengües i coneix tots els pobles i tracta amb totes les nacions sense pretensions unitàries i absorbents.

Doncs aquesta és la finalitat del regionalisme: unir dintre de la varietat, les manifestacions totes de la vida d'una nació.

Qui ha dividit més, el centralisme important de França, que va tallar la nació en províncies i districtes, copiant el model francès sense preocupar-se de l'obra de la naturalesa i de l'obra dels segles; o el regionalisme que respecta fins les corrents de les aigües i les costums comarcals?

Perquè és aglutinant, no pot ésser unpartit, car el regionalisme ha d'ésser com la vida i com un element comú de tots els partits a la nostra terra.

Vindrà la discussió sobre els camins a seguir, sobre l'extensió que cal donar al regionalisme; però la idea regionalista ha d'ésser un element d'unió de tots els partits. El dia que tots els polítics de Catalunya siguin regionalistes i com a primer principi de tot programa polític hi posin el regionalisme; aquell dia la nostra victòria és segura.

Perquè és un aglutinant no pot ésser un partit, car un partit és una cleda o un cenacle o una facció; sempre quelcom petit, quelcom que divideix.

I no parlem ara d'aquells moments de follia com els actuals, en que els partits a voltes més semblen tribus africanes que no pas seccions democràtiques de pobles civilitzats, que volen dintre de la llei i convivència humanes; realitzar un programa que creuen ésser millor per a el bé de la pàtria.

Lliga Catalana és un partit regionalista, no ha tingut però mai la pretensió de acaparar tot el catalanisme. Ha estat sens dupte gran la seva obra política; però més que tot, dintre de nostra història serà alabat el seu valor educatiu, més que un partit, ha sigut una escola de tots els partits i de tots els catalans. Devant del magisteri de la Lliga, fins a contracor molts s'han declarat regionalistes.

Lliga Catalana és regionalista i fa regionalisme, un partit i una escola.

LLIGA CATALANA prega a tots els seus afiliats i simpatitzants que hagin d'actuar d'interventors en les properes eleccions, tinguin a bé de passar per les oficines de la mateixa de 7 i mitja a 9 del vespre (Major, 80 entressol) on rebran les instruccions necessàries.

com ho està un gos al seu amo, siguin les que vulguin les apariències exteriors.

Que no se'ns vingui més per justificar certes actituds, que no tenen justificació, amb la cantarella de salvar la República. La República, sap tothom, que solament ha corregut i correrà perill, a mans d'aquesta gent que constantment la vol salvar.

Albert de SANT RUF.

Català: No deixis de comprar ORIENTACIONS.

Petits regadius

Qui conegui bé la topografia peninsular i el seu règim pluviomètric, convindrà que Espanya, està especialment indicada per a portar a cap obres hidràuliques de poca extensió, molt més que les que pretenen regar comarques senceres i fins a vegades, «províncies» complertes, fent passar sobtadament un terreny, del règim estepari a un règim d'horta, amb totes les conseqüències lamentables que els entesos coneixen dolorosament.

No es que es blasmí el desitg d'empendre gran obres de regadiu, si no que aquestes, deuen condicionar-se però molt cares que resulten, a països que estiguin ja preparats per a puguer regar. Per exemple: la possibilitat d'extendre el regadiu de l'Urgell actual a les properes comarques de la Segarra i Garrigues baixes, ofereix l'aventatge de que els terrenys estan conreuats, nivellats, plantats, i la població es prou densa, per a que la sèrie de problemes que planteja l'aigua i les despeses considerables a que obliga el fet de regar, pugui resistir i es el país i així un Estat degudament informat, no repararia en empendre una obra amb aquestes condicions.

El mateix podriem dir de la realització del pantà de Santa Agna, per què les noves terres de regadiu entre el Noguera i el Segre, estan preparades per a produir tot seguit i l'aument de dotació i la regularitat en el rec,—especialment a l'estiu—, produiria un increment de riquesa al Segrià i a les hortes de Lleida, que es quasi impossible puguer-ho calcular de bell antuvi.

Pero, l'exemple que ofereix el Canal d'Aragó i Catalunya, especialment en les terres allunyades de nuclis de població, pot servir d'ensenyança a tots. La il·lustració que produïa el fet de regar, quan l'aigua ha arribat a terres desertes i ha sigut necessari esmerçar quantitats enormes per a puguer construir acequies i perfils, nivellar i dividir emparades les terres pendents, construir els aiguamolls i desaguadors, quan ha fet falta construir habitacions, traslladar hi gent d'altres països, basfir magatzems i graners, fen a corre-cuita camins, amb una paraula, fer a la vegada l'obra de colonització, junt amb la del regadiu, ha fet impossible que la riquesa que s'esperaba, fos una realitat. Qui vagi Albelda a Fraga, es trobi amb algunes masies escampades, amb finques d'enorme extensió, com les de Montagut i Ximenells, sense un camí ni una carretera, vivint la població migradíssima, en condicions veritablement primitives, i vegi aquells trenta o quaranta quilòmetres de terra que tenint aigua, no poden arribar a colonitzar-se més que d'una manera lentíssima, convindrà segurament en la necessitat d'anar amb molta cura en construir nous regadius i en la precisió de no deixar-los abandonats, els actualment existents, i que el problema de la colonització en aquelles terres, es molt més important per les despeses que comporta al fet mateix de la construcció del Canal i del seu pantà regulador.

En canvi, una petita horta, en mig d'un gran secà, es el recurs suprem de les mules anyades, es com diuen a la comarca del Ribagorça «quan l'any bé tort, cap a l'hort», o com els sens veïns de parla castellana, «al año tuerto, el huerto».

Assabentem a tots els senyors que els sigui enviat aquest Setmanari, que es consideraran suscriptors si després de rebre l'exemplar no ens és retornat.

ORIENTACIONS, porta una selecta informació política regional, nacional i estrangera. No deixeu de comprar-lo tots els dilluns.

Aleshores, la terra es conreuava com un jardí, té una alta valoració perquè sobra capital i braços per fer-la apta per tota mena de conreu, aquella «Vielles succès» dels francesos, característica de les terres ben hortades, l'adquireixen rapidament els petits regadius i aleshores la riquesa general del país s'en troba beneficiada per l'estabilitat que suposa un conreu hortícola accessori, sense que arruini les energies de tota una generació. En els petits regadius, no hi veureu apareixer els salobrans que caracteritzen les terres de les grans obres de rec, Els adobs orgànics i les contínues treballades de la terra, li donen aquella grassó i aquella netedat que es en debades demanar quan la terra supera d'una manera tan plena a les disponibilitats econòmiques i als braços útils del país.

Altrament, son els petits regadius molt econòmics, No han d'atravessar serres ni muntanyes, no cal pensar en terraplens revestits, ni túnels, ni el problema de les geseres, aterrador problema de l'Urgell durant tants anys fins a aconseguir l'obra colosal del Senill, i el Canal d'Aragó i Catalunya d'actualitat palpitant i tràgica pels conreadors, malgrat els esforços de la tècnica.

Pensi el que llegeixi aquestes ralles, que el Canal d'Aragó i Catalunya, en l'actualitat rega unes setanta tres mil hectàrees de terra y que el valor d'aquesta sense avui, una amb altra no arriba a mil pessetes per hectàrea i que el Canal i el Pantà de Barasona, han costat a l'Estat, SETANTA MILIONS de pessetes, es dir, més diners del que el cap de vint anys de regar-se valen totes les terres de la zona.

Està clar que un dia vindrà que totes aquestes angúnies d'ara, tindran la deguda compensació i que la riquesa tot just iniciada al Canal d'Aragó i Catalunya, es multiplicarà per vuit o deu quan el cens de població hagi augmentat si la pau social permet que si esmercin capitals de fora i l'obra de colonització, s'assoleixi com es de desitjar; però si les setanta tres mil hectàrees de terra de regadiu puguessin estar distribuïdes al voltant de tots els pobles de les comarques de Lleida, pensi tothom si a hores d'ara no estaria dominada la situació i quina quantitat tan enorme de riquesa representaria.

II

Aquestes consideracions, venen al meu pensament, amb motiu de l'acord prè a proposta «si no estic mal informat» del meu estranyable amic En Marian Jaques a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre de Saragossa, referent a l'estímul i auxiliis per l'establiment de petits regadius, proposició i acord, que fins amb les modestes proporcions en que s'ha iniciat es viable per totes les terres de la Conca del'Ebre i especialment, per les de les nostres comarques de Lleida. Pensi per exemple que seria l'actual Comarca del RiuCorp, si més amunt de Vallfogona, sense massa pretensions d'obra de cost, es puguessin amagatzemar, tres o quatre milions de metren cúbics d'aigua que assegurés al l'estiu la posibilitat de regar abundantment les terres de Guimerà, Ciutadilla, Nalec, Rocafort, Vilet, Sant Martí de Maldà, Maldà i Bellianes; veigis si aquelles terres que avui amb l'escasíssima aigua de que disposen són ja un jardí, el que serien després. El cost de l'obra, molt petit; hi ha un estret més amunt d'Albió, que sembla especialment destinat per la naturalesa a fer-hi una presa i fins hi tot, sembla, que en temps

antic, va haver n'hi una. Tots els problemes que angoixen i preocupen a les terres de nous regadius, com per exemple les de l'alt Aragó i que econòmicament són un desastre per un parell de generacions, no s'hi comprenen amb aquestes terres que es reguen des de temps immemorial i que tot el problema consisteix en ajudar-los per a que tinguin més aigua.

A la Comarca de les Garrigues, per exemple, a les Garrigues altes, on no hi ha possibilitat de portar-hi aigua més que per el levació i aquesta es caríssima i mai aconsellable quan cal salvar uns desnivells tan enormes com els que allà hi ha, on la naturalesa del terreny feta per un arreplec de valls i turons impossibilita una obra de regadiu de gran alcanç, el taponar alguna barrancada amb presa de terra i pedra, fent a la vessant del Montsant i a les valls de les Garrigues l'arreplec d'aigua que la naturalesa permet, solucionària en molts casos un problema greu i els anys de necessitat serien menys amargs, quan al fons de la vall, darrera de la presa, s'hi arregleressin els conreus d'una horta que fos com la reserva i el recurs dels pobles.

Deien els vells, *qui aigua detura, blat mesura*; tota una secular experiència es conté en aquestes aforismes populars ja mai desmentits. Doncs bé, el fet de que

gratuitament la Confederació de l'Ebre estudiï aquests magatzems d'aigua i subvencioni la seva construcció, poden permetre als pobles resoldre un problema vitalíssim. Es amb poques pessetes, es amb prestació personal, es amb el treball de tots a les èpoques que la feina escassegi, que poden i deuen construir se aquestes obres, prèviament estudiades per la tècnica de la construcció hidràulica. Es amb aquesta finalitat, que la Confederació de l'Ebre ha prè aquest acord, que jo crec que els pobles deuen aprofitar.

III

Païssos els nostres, àpres i secs, amb molt de sol i poca humitat, tot allò que tendeix a sapiguer utilitzar íntegrament l'aigua que el cel ens envia, es la base i fonament de la prosperitat i benestar del poble. La política deu anar de cara a aquests problemes, Aquest es el motiu que, contra la meua costum i pensant que això es fer política, una de les poques manifestacions d'aquesta en que no hi ha por d'equivocar-se, he escrit aquestes pel nou setmanari ORIENTACIONS, a qui desitjo molts èxits en la seva llarga vida.

Manuel FLORENSA.

A cau d'orella

Un naufrag que ha arribat a bon port... Don «Pepe» Estadella al Port Franc... Franc...? i ja home!

A «Joventut Republicana» es veu que s'han tornat pacifistes, ja que segons tenim entès, no volen saber res amb un «Casus Bel-li».

Els esquerrans, sempre volen guanyar les eleccions «sigui com sigui» es dir, brut per brut «car-net» no els agrada

El nostre entranyable amic (?), el simpàtic conseqüent esquerrà En «Paco» Jené i Aixalà, sabem que ha promès una esplèndida xampanyada als amics i enemics polítics, si triomfa la seva candidatura en les properes eleccions.

Li desitgem un feliç èxit, ja que seria el primer de la seva carrera política, tant liarga com variada amb tendències, i fora una verdadera llàstima que tingués un d'engany més.

A darrera hora, però, es rumoreja que, com les eleccions es faran al febrer—com tots els anys—, arconaran una vegada més al «Jené», cosa que sentiriem de tot cor.

No ho digueu a ningú, però sabem que molts senyor Babaus que tenen moltes cassetes i hortets, cuponets, etc., però que

encara per inèrcia són de l'«Humberto» estan molt alarmats per les aliances electorals esquerranes que es volen fer, (encara que no vagin gaire al teatre es veu que no els agraden les «males companyies»), i les conclusions extremistes que exposaren els seus «Capps» el propassat dia 12, no els feü cap gràcia allò de la terra pel que la treballa, la casa pel que l'habita i la supressió del cupodet amb la nacionalització dels Bancs, etc... i ara diuen: això no és la «mogràcia».

Noticiari

A l'estatge social del Círcol Mercantil d'aquesta ciutat, a les 11 de matí del proper diumenge, dia 26, el Club Filatèlic i Numismàtic de Lleida, celebrarà Junta General ordinària, per a tractar dels assumptes següents: Renovació de la Junta Directiva, Lectura de la Memòria de 1935, Estat de comptes, Precs i preguntes.

El proper dimecres dia 26, a un quart d'onze de la nit, es posarà en escena la primera representació teatral de la temporada per l'«Elenc Artístic Estudiantina», el originalíssim sàinet en un acte, de T. Bernard «Antonietta o la tornada del Marqués» i el divertit apropòsit còmic en tres actes de Paso i Estremera «Sixto Sexto», en el Teatre Vicidria.

JOAN ROVIRA ROURE

Advocat dels Col·legis de Lleida i Barcelona

Assabenta a la seva distingida clientela que ha traslladat el seu despatx a

Rambla d'Aragó, 2. entressol-esquerra — LLEIDA
Enric Granados, 153, 1.er, bis, 1.ª — BARCELONA

Ferreteria - Bateria de Cuina - Vidres - Pisa Sanitària

V. BERNADÓ
ARTICLES PER A PRESENTS

Major, 45

LLEIDA

Telèfn 2076

DR. AMORÓS GRIÑO

(DE L'HOSPITAL CLINIC DE BARCELONA)

Especialista en Enfermetats dels NENS

Primer títol oficial de la Especialitat d'Infància de la UNIVERSITAT AUTONOMA DE CATALUNYA

Consulta: De 10 a 12 matí i de 5 a 7 tarda

Estoreria, 11 - 1.er

LLEIDA

Polítiques

En la sessió celebrada el dia 14 del corrent, fou elegit Batlle de la nostra ciutat, el nostre benivolgut i estimat amic senyor Alfons Porqueres Alabart, que tantes proves de capacitat ha donat durant el temps que ha desempenyat el càrrec de Conceller de Finances.

Amb aital motiu, rebí d'aquesta Redacció la més cordial enhorabona, i li desitgem un feliç èxit en la difícil tasca que li ha estat encomanada.

Ha estat nomenat Secretari particular de l'Alcalde el nostre volgut amic N'Antoni Ballesteros Aguado. Rebi la nostra més sincera enhorabona.

Ahir, el Comissari de la Generalitat de Catalunya d'aquesta ciutat senyor Joan Rovira Roure, amb caràcter oficial visità els pobles següents: Guissona, Tàrraga, Bellpuig, Sant Martí de Maldà, Maldà, Arbeca, Borges Blanques i Juneda.

A l'arribada a Guissona, fou rebut per el digníssim Ajuntament i representacions de tot el districte, als quals oferí els seus serveis. Acabada la recepció fou obsequiat amb un esplèndid «lunch» per les esmentades Autoritats.

A Tàrraga hi feu poc temps pel motiu de que el Conseller de Cultura de la Generalitat senyor Lluís Duran i Ventosa l'esperava a Bellpuig, on havia anat l'esmentat Conseller per a fer-se càrrec de l'estat en que és troba el panteó dels Cardona, per si es necessari restaurar-lo—ja que es tracta d'una meravellosa obra d'art—, aprofitant la seva vinguda a Sant Martí de Maldà, acceptant l'invitació que li havia estat feta per inaugurar el nou Grup Escolar que acaba d'esser dotat aquest poble.

Servit que fou el dinar ofert per les autoritats del simpàtic poble de Bellpuig, els Sr. Conseller i Comissari junt amb els seus respectius Secretaris particulars i d'al tres acompanyants, es dirigiren a Sant Martí de Maldà per tal d'inaugurar-les abans esmentades escoles; on foren rebuts per les Autoritats i d'altres personalitats que sentim no recordar.

Tot el poble estava congregat pels carrers i places, esperant els senyors Conseller i Comissari als qui tribuà una sorollosa svacio al baixar del cotxe.

Tot seguit donaren per inaugurades les escoles canviant-se els parlaments que són de ritual en aquests actes.

Acabat que fou aquest acte, es serví un acurat «lunch» ofert per les digníssimes autoritats: acomiadant-se tot seguit el nostre benivolgut patriu senyor Duran i Ventosa i acompanyats; a qui el poble repelí l'ovació d'arribada.

De retorn a Lleida el Sr. Comissari es parà a saludar els Ajuntaments de Maldà, Arbeca, Borges Blanques i Juneda, que fou rebut en tots els llocs amb grans proves de simpatia.

Pel concepte democràtic que té de l'autoritat el Sr. Comissari, posa en pràctica, allò que sempre havia exposat, de que son les autoritats les que s'han de posar al servei del poble, i no, esperar que aquest les vagi a cercar.

Esportius: Si voleu tenir una bona informació esportiva, no deixeu de comprar cada dilluns ORIENTACIONS.

Informació Nacional i Estrangera

El dia del cap del Govern

Madrid.—El cap del Govern, a les onze del matí, s'absentà de Madrid i s'adreçà a la serra del Guadarrama, on passà la resta del dia, fins a les sis de la tarda, hora en què retornà a Madrid. A aquesta hora s'adreçà al Ministeri de la Governació, on estigué rebent diverses visites fins a les vuit de la nit. A aquesta hora es retirà a l'Hotel on s'esmorja.

Imposició d'una sanció a un periodista estranger

Barcelona.—El delegat general d'Ordre Públic, senyor Duelo, en rebre anit el periodista del «Full Oficial», que fa informació en aquell departament, li facilità la nota següent:

«Tenint coneixement el delegat d'Ordre Públic que el corresponsal en aquesta capital del «Daily Express», de Londres, havia intentat cursar un telegrama a aquell periòdic donant compte de l'assassinat frustrat d'una alta personalitat política, i considerant tal infundit contrari a l'ordre i al crèdit públic que, en aquest cas concret exigeix la intervenció urgent, indispensable i necessària de l'autoritat, ha acordat, en virtut de les facultats que li confereix la vigent llei d'Ordre públic, en el art. 18, d'imposar al periodista esmentat una multa de 1.000 pessetes que haurà de fer efectiva en el termini màxim que estableix el referit cos legal.

Detenció

Barcelona.—Al carrer de Pujades els agents de Policia procediren a la detenció de Manuel Garcia i Molina, que es dedicava a colfitzar entre els obrers del ram de la pell.

En poder del d'ingent foren trobades 20 pessetes i segells de cotització.

El Garcia Molina manifestà que s'havia trobat els segells, i negà que es dedicava a colfitzar.

L'homenatge a l'escriptor Senyor Manuel Brunet

Barcelona.—La demostració d'afecte que ha estat organitzada a honor del periodista senyor Manuel Brunet, consistirà en un banquet que dissabte vinent, dia 25, tindrà efecte, a les dues de la tarda, al Restaurant Llibre.

Homenatge a uns polítics

Barcelona.—Al migdia va tenir efecte el banquet d'homenatge als senyors Calvo Sotelo i Bau, al qual assistiren uns dos mil comensals, que es varen entre l'Hotel Orient, restaurant Can Llibre i Hotel Espanya. El banquet celebrat a l'Orient fou presidit pel senyor Calvo Sotelo, el del restaurant Cau Llibre, pel senyor Bau, i el de l'Hotel Espanya, pel Baró de Viver.

A l'Hotel Orient, als postres, pronunciaren parlaments els senyors Garcia del Ramal, per les Joventuts de Dreta de Catalunya; el senyor Santiago Torentulo, vice president de Dreta de Catalunya; l'ex-diputat tradicionalista, senyor Puigfragell i els senyors Bau i Calvo Sotelo. Llurs discursos foren retransmesos als altres locals habilitats per al banquet.

L'acte acabà pels volts de les cinc.

Descobriments d'una impremta clandestina

Els agents de policia que componen el rondí de persecució dels sabotejadors, descobriren, en els baixos de la casa número 71 del carrer de Vilamarí, una impremta clandestina, i detingueren el seu propietari, Aureli Gandia i Expòsit, el qual, segons pròpia declaració, es dedicava a editar fulls i fascicles clandestins.

En el registre no foren ocupades cap d'aquests fulls ni els motllos.

El detingut està reclamant per un jutjat sevillà per un delicte contra la propietat, per la qual cosa ha estat posat a la disposició del jutjat de guàrdia.

Arribada del Cardenal Primat de Toledo

Toledo.—Els carrers han estat molt animats durant aquesta tarda, amb motiu de l'arribada del Cardenal Primat.

Les autoritats marxaren vers el poble d'Olias del Rey, on ja hi havia el governador civil, el comandant militar, el president de l'Audiència, etc., per esperar el doctor Gomà.

En baixar del cotxe, el prelat els donà a besar l'anell, i després es traslladaren a la capital. Als afores de la ciutat s'esperava molt de públic que aplaudí el cardenal. En arribar a la catedral fou complimentat per diverses personalitats, i s'organitzà el seguici.

El prelat entrà al temple sota pal·li portat pels seminaristes, i s'adreçà directament a la Capella de la Mare de Déu, acompanyat al costat del pal·li pel cor de la catedral. El prelat ocupà un seti a l'altar major. Fou entonat un solemne Tedéum, que fou oït pel públic que emplenava el temple.

El prelat sortí de la catedral en la mateixa forma que havia entrat, i anà cap al seu palau, on a les set del vespre va celebrar s'hi una recepció, que va resultar brillantíssima.

ESTRANGER

Arribada d'una personalitat

París.—Procedent de Madrid ha arribat en l'express el senyor Madariaga, que a les 11'23 ha marxat cap a Ginebra.

En el mateix tren marxa també el ministre anglès d'Afers estrangers, senyor Eden el qual havia arribat a París a les 20'15 procedent de Londres.

Els dos fills grans del rei Jordi a Londres

Londres.—Procedent de Sandringham, han arribat a aquesta capital el príncep de Gales i el duc de York, els quals immediatament s'adreçaren al palau de Saint James.

El primer ha estat a Downing Street conferenciant amb el senyor Baldwin, des de les 4'30 a les 5'15 de la tarda, i hom creu que aquesta mateixa tarda tornarà a Sandringham.

El duc de York ha marxat a dos quarts de cinc de la tarda a Windsor, des d'on demà al matí tornarà a Sandringham.

Comentaris del viatge del Príncep de Gales

Dersingham.—Hom sap que el rei ha aconseguit dormir diverses hores durant el dia.

La marxa cap a Londres del príncep de Gales ha suscitat un gran moviment de curiositat entre les nombroses persones que es troben als voltants de la residència oficial. Fins ara no ha estat possible de conèixer l'objecte de la visita feta pel príncep de Gales al senyor Baldwin, encara que hom suposa que la conversa s'ha referit a la malaltia que pateix el sobirà i a la conveniència.

Cas que aquella sigui de llarga duració, d'examinar la constitució d'un Consell de Regència que s'encarregui d'executar les funcions de la corona.

La Greu Malaltia del rei d'Anglaterra

Londres.—Durant tot el matí el poble britànic ha continuat posant de manifest de la manera més digna i discreta la profunda ansietat produïda per la malaltia que sofreix el rei, i el desig fervent de veure el sobirà completament restablert, per a la qual cosa a totes les esglésies s'han celebrat pregàries especials.

A l'Abadia de Westminster fou servat un minut de silenci immediatament després de la prèdica pronunciada pel canonge Varry, el qual féu remarcar que no hi ha cap anglès al món que no estigui pres de l'ansietat que en aquests moments experimenta la família reial.

Quan recordem—següent dient—les condicions de resistència de què vo donar proves el rei durant la seva darrera malaltia, tenim el drèt de conservar alguna esperança que encara assoleixi de refer se.

La petita església de Sandringham, situada al mig del Parc reial, aquest matí ha estat el centre convergent de tots els habitants dels voltants.

Els camperols que assistien cada diumenge a missa en companyia de la família reial, expressaven clarament llur gran inquietud en contemplar quasi bé buits els llocs reservats a la família del sobirà, car només hi assistia el comte d'Harewood, els seus dos fills i dues dames de Companyia.

Als voltants de l'església, completament coberts de neu, la multitud era mantinguda a distància per un servei de policia especialment establert.

Damunt l'església va ésser col·locada una bandera amb els colors personals del rei, i al seu interior, com a tots els altres temples del regne, els fidels, donant proves de gran emoció, varen entonar pregàries pel restabliment de la salut del sobirà.

El comunicat de les vuit de la nit

Londres.—Als voltants de les vuit de la nit fou facilitat el següent comunicat oficial, signat pels tres metges que assisteixen el rei, respecte el seu estat de salut:

«El rei ha passat una jornada tranquil·la. No hi ha cap canvi en l'estat de salut de S. M.

LA MILLOR RADIO 1936

Companyia de Comerç Lleida, S. A.

Telèfon 1158

Av. de la República, 10 LLEIDA

ESTACIONS DE SERVEI

BOSCH, AUTOBAT,
A. C., DELCO-REMY,
RAIDADORS HARRIRON

Pupilage de cotxes
Cabines independents
Lubrificants
SERVEI PERMANENT

TALLERS ELÈCTRICS

Subministre de tota
mena d'accessoris
per a automòbils

GARATGE ESPORT

TARREGA

Av. Catalunya, 13 - Tel. 127

LLEIDA

General Britos, 4 - Tel. 1978

CONSERVES

AGELET

LLEIDA

Agència Administrativa MONTAÑA

Telèfon 1285

Apartat 47

Tota classe d'assumptes administratius i gestions a les Oficines públiques, Corporacions, Bancs i Companyies d'assegurances.

Plaça de la Sal, 18-pral.

LLEIDA

Preus de subscripció	Trimestre.	2'00
	Semestre.	4'00
	Any	8'00

FUT-BOL

Al Camp d'Esports

Lleida A. E. 3; Gimnàstic 1

Ahir es jugà en aquest Camp el partit corresponent al Campionat de 2.ª Divisió de Lliga Catalana, entre els equips Lleida A. E. i el Gimnàstic de Tarragona en que resultà guanyador el Lleida per 3 a 1.

Al començar el partit, el Gimnàstic es llença a una forta lluita aconseguint dominar quasi tota aquesta part, en la qual jugaren amb 10 jugadors, per lesió de Casulla, no aprofitant les ocasions en els xuts.

Els del Lleida es reanimaren, i en una formidable escapada de Ros, centrà al interior Jové, que aquest en un magnífic xut creuat, perforà la porta del Gimnàstic, que el porter no pogué parar el gol degut a les males condicions en que es trobava el camp.

Seguiren altra vegada la batalla, però els del Lleida en una magnífica demostració de joc, arribaren a la porta contrària, i en la que Jové, aconseguia marcar el segon gol per al seu equip.

Pocs moments després de centrar, agafà el cuir Llanes, qui passà a Ros, a aquest a Florensa i aquest convertia amb el 3 gol pel seu equip que tenia d'ésser el darrer.

El Gimnàstic es reanimà, però no aconseguí res, degut al poc temps que mancava per acabar aquesta part.

Comença la segona part molt anivellat el joc, veint-se formidables jugades d'ambdós equips.

Pocs segons després, es fa amb el cuir el devanter centre del Gimnàstic, qui passà a Lòpez i aquest marcà el gol pel seu equip, i encara degut a que el porter del Lleida es trobà un moment desmarcat, (ja que les bones qualitats de jugador li són perfectes).

Es tiraren quatre recons pel Gimnàstic i un en contra.

A les ordres del senyor Bayes, molt insegur, arrengrerà els equips de la següent manera: Lleida A. E.—Florensa II, Pellicer Rodés; Roses, Llanes Creus; Ros, Jové, Planello, Florensa III i Manl.

Gimnàstic: Zenzano, Sespes, Recasens Bartus, Sala, Llopis; Lòpez, Casulla, Herrero, Cortés i Palau.

Cal destacar els bons elements per part del Gimnàstic, els dos defenses, el mig centre Sala i els devaners, Casulla, Palau i Herrero.

Pel Lleida, el porter Florensa, el defensa Rodés, el mig ala Roses i els devaners, Manel, Florensa i Jové.

TIN MAR SAN.

Al Camp d'Amposta

Amposta, 2 Lleida S. C., 0

Ahir jugà en aquest camp, el corresponent partit de campionat de 2.ª Divisió de Lliga Catalana, entre els equips del Lleida S. C. i el Amposta.

A la primera part, d'ambdós equips es llançaren a la ofensiva, veient-se magnífiques jugades, malgrat això, als vint-i-cinc minuts de joc marcaren el primer gol per als locals.

A la segona part, els del Lleida plens de vigor pel gol sofert, jugaren molt, però, les bones condicions del porter forà, no permeté que le perforés el seu marc.

Fallàren sis minuts per a acabar el par-

tit, quan, d'una arrancada de l'Amposta aconseguí el 2 i últim gol pel seu equip.

Sastre agradà molt.

J. S. M.

J. G. E. P. F. C. P.

Tarragona.	4	4	0	0	11	4	8
Mora d'Ebre.	4	3	1	0	11	4	7
A. S. Lleida.	4	2	1	1	11	8	5
Catalunya.	4	2	0	2	8	8	4
San Sadurní.	4	2	0	2	10	9	4
Reus.	4	1	2	1	5	4	4
Dertusa.	4	2	0	2	10	11	4
Amposta.	4	2	0	2	7	7	4
Tàrrrega.	4	1	1	2	4	6	3
Gimnàstic.	4	1	0	3	3	6	2
Lleida S. C.	4	1	0	3	6	12	2
Martorell.	4	0	1	3	5	10	1

Per al diumenge, dia 26, a les 2'50 de la tarda, es jugaran els següents partits:

Amposta - Martorell, Tarragona - Mora, Lleida S. C. - Dertusa, Reus - Gimnàstic, S. Sadurní - A. E. Lleida, Catalunya Vilanova-Tàrrrega.

Al Camp Escolar

Institut, 6 Esportiu, 1

Amb un matí sense sol, però, també sense fred, es jugà ahir l'anunciat partit de futbol entre el F. C. Esportiu, de l'Institut de Seu d'Urgell i el nostre representant també de l'Institut de Lleida, F. C. Institut, segons es veié en el camp, aquest partit despertà entre l'aficionat un interès amb quin motiu el camp Escolar oferia un bon aspecte.

Llavors de fer-se el canvi de ramells de flors, els capitans dels respectius equips, es dirigiren junt amb l'àrbitr, vers els palcos d'honor, on, entre les nombroses damisel·les i figurava l'encarregada de tirar el kik-of, una vegada saludada li foren entregats, per cada un dels capitans, els dos ramells, tots jnts es dirigiren al camp de joc per a complir el seu comès de la senyoreta, essent molt aplaudida, i a continuació es començà el partit.

L'impressió que de moment ens donà l'equip visitant, es que ha de guanyar, però, prompte aquesta impressió ens la fa abandonar el nostre «Institut», mostrant en la lluita tot el seu sabé, fins i tot, que l'equip de la Seu es totalment dominat, acabant la primera part amb el resultat de 4 a 0 favorable als de l'Institut de Lleida.

Comença la segona part deixant-se preveure el cansament de tots els equípners, si bé, els visitant demostren estar ho més, en aquest temps, es marcaren 3 gols, 2 a favor de l'equip guanyador i 1 pels vençuts, que fou aconseguit pel seu interior esquerra, marcant així el de l'honor, el nostre equip pogué fer més gols, però, únicament ee limità a fer passades, inclús, davant la porta, i quan el gol era evident, el públic, vista la poca resistència de l'equip visitant, es desil·lucionà, creient que si les forces haguessin estat igualades, s'hauria vist un partit que bé s'en guardaria memòria.

Acabà per tant l'encontre amb el resultat de 6 a 1 favorable als de l'Institut de Lleida, Tirant-se 5 «corners» a 0 a favor dels vencedors.

L'àrbitr Santiago de los Aibitos, es portà molt bé en el seu comès.

En els palcos d'honor isaben les banderes espanyola i catalana, ocupant los

destacades persones de l'Institut, i nombroses senyoretas.

Institut: Ortíz, Batalla, García, Eldemiro, Palamés, Massot II, Gené, Codorniu, Massot I, Ferrer i Panadés.

C. D. Seu d'Urgell: Bordanosa, Salles, Rosell, Isern I, Bellosta, Pla, Anglés, Isern II, Bars, Obach i Codina.

A LLOP.

Verdaguer, 4 Ilerda, 3

Ahir tingué lloc al camp de la Casa de Misericòrdia un bon partit de futbol entre els equips 3.er de l'Ilerda i el F. C. Verdaguier, obtenint la victòria el Col·legi Verdaguier per 4 a 3.

A MASSALCOREIG

L'equip de l'Escola del Treball es traslladà a aquest poble, per a contenir un partit amistós. Quedant amb el resultat d'un empat a 2 gols.

No ho dubteu: ORIENTACIONS, es el vostre Setmanari.

BOXA

El dissapte a «La Violeta»

Labella i Galicia guanyaren, Vidaña i Pujol ben clarament

El dissapte a la nit, nombrosos aficionats es congregaren a «La Violeta» per a poder gaudir de l'interessant veïllada que presentava el «Lleida Boxing» i a fé que tots els combats foren realment magnífics, llevat del de fons, desgraciadament s'hagué de donar tal i com el públic l'aprecià esbroncant de mala manera.

Galán, el madrileny professional que compleix ací a la nostra capital els seus deures militars, sofrí el dijous una seriosa indisposició que feu necessari fos portat al Hospital Militar, ignorant els components del «Lleida Boxing» aquest succés fins a les dues de la tarda del dissapte, sense temps materialment per a poguer combinar un combat millor.

Anem per fi a ressenyar el que fou la veïllada.

Els infantils Rubio i Begué feren tres represses d'exhibició que plageren molt, demostrant els «paulains» de Rosell que estan ben dotats per a l'exercici de l'art de la boxa.

El combat Sentís-Farré, fou sens dubte el millor de la nit i es fallà nul, amb evident justícia esbroncant el públic sense cap justificació perquè, encara que el nostre portava continuament l'iniciativa de l'atac, Farré es defensava bé en una guàrdia molt tancada que feien que els cops de Sentís arribessin a lloc, perdent gran part de la seva potència.

Creiem nosaltres, que una revenja fora ben rebuda per l'afició lleidatana.

Pedra, s'ens mostrà molt nerviós, fallant continuament uns cops «telegràfics» que es veien venir des de llarga distància, i, com que el balaguerí Canals fou més efectiu i més actiu en l'atac, es feu mercedor de la decissió, però el jutge no ho entengué aixís el combat fou fallat nul.

Llàstima de Lasa Amb més agresivitat fora una cosa seriosa, dalt d'un ring.

Ló li, que com el seu germà posseeix molta agresivitat, el va batre escassament per punts, havent pogut ésser un altre el resultat si Lasa s'hagués mostrat més actiu.

Llegiu i propageu ORIENTACIONS.

CAMPIONAT DE LLIGA CATALANA

2.ª Divisió

Resultats dels partits celebrats ahir:

Tarragona - Catalunya, 3 1.

Mora - Sant Sadurní, 4 1.

A. E. Lleida - Gimnàstic, 3 1.

Dertusa - Tàrrrega, 2-0.

Martorell - Reus, 0-0.

Amposta - Lleida S. C., 2-0.

CAMPIONAT DE LLIGA NACIONAL

1.ª Divisió

Ahir no hi hagué campionat, degut al partit celebrat entre Espanya i Austria. Resultant guanyadors els austríacs per 5 a 4.

Segon grup

Arenes-Badalona, 1 0.

Girona Júpiter, 4 0.

Sabadell Baracaldo, 1 3.

Donostia-Irun, 2 1.

Castelló va rebre més que una estora, a l'enfrontar-se amb el seu antic contrincant Kld Moreno.

Aquest, que cada dia progressa d'una manera fantàstica, s'adjudicà totes les represses a favor seu per ample marge de punts, després d'haver administrat a Catllà una seriosa correcció.

Ambdós es feren aplaudir, l'un per la seva classe certa i l'altre per la seva coratjosa valentia.

Galícia, se'ns mostrà desconegut, tant es el que ha guanyat en potència de cop i en activitat.

Pujol, amb tot i posseir bona classe, sortí batut ben clarament de mans del lleidatà que col·locà unes precioses sèries al fetge del de Terrassa qui pogué acabar el combat dempeus mercès a la seva extraordinària resistència i coratge.

Galícia s'emportà la ovació de la nit que va compartir amb el seu noble contrincant, fent remarcar que Pujol caigué per al compte de tres a la tercera repressa seriament tocat per una esquerra ben dirigida al fetge.

Labella, quin cabdat d'energies hi ha concentrades en el seu cos tot fibra i múscul, que sembla granit tallat a cops de destralt?

Vidaña, el seu contrincant, es mostrà molt perillós, per la seva pegada i pels seus trucs.

La primera repressa fou igualada, però a la segona, molestà Labella per un cop no gaire net, del de Terrassa, es lliurà a un terrible atac que acabà a la tercera repressa fent caure l'ídol de la Bordeta al seu contrincant per al compte de tres.

A la quarta repressa, després d'encaixar Vidaña una forta correcció aixecà el braç en senyal d'abandó, ja que res hi tenia a fer d'avant d'un contrincant a qui ja s'hauria de pensar en enfrontar-lo amb en Ballvé, el campió de Catalunya, o bé amb en Costa, el seu seguidor immediat, i així podrem donar-nos compte de la veritable vàlua del nostre boxador.

En el darrer combat, Revenga, de Terrassa, guanyà per abandó a la tercera repressa a Medina, del Sant Cugat.

EL SENYOR VERITATS.

Impremta SOL-Telèfon 2173-Lleida